

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne takke fru Tove Lindbo Larsen, for nu hører jeg fru Tove Lindbo Larsen sige, at Socialdemokratiet i princippet ikke er modstander af funktionelle fødevarer, men bare gerne vil sikre, at de bliver anprist på en lødig og saglig måde, så forbrugerne har overblik over, hvad det er for nogle produkter, de har at gøre med, og til det vil jeg sige, at så er Det Konservative Folkeparti helt klart forhandlingsvilligt, for vi vil naturligvis gerne være med til, at der ikke skal være tale om en vildledning, men om en vejledning af forbrugerne.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Ja, vi nærmer os jo hinanden. Og så kan jeg sige, at i forhold til de anprisninger, man kan møde i andre lande, er vi mere restriktive i Danmark. Og jeg er tilhænger af en restriktiv linje, sådan at man ikke foregøgler forbrugerne noget i forbindelse med et enkelt produkt, der er overdoseret med et eller andet stof, altså en balance med hensyn til reelle oplysninger, i stedet for at man stikker folk blå i øjnene ved at give dem en fornemmelse af, at bare de spiser det pågældende produkt, så er alt andet ligegyldigt.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne tilslutte mig den positive modtagelse af forslaget og derudover sige to ting som indledning til Venstre og De Konservative.

For det første vil jeg gerne sige velkommen i klubben af partier, som ønsker at arbejde for sunde og sikre fødevarer, og for det andet vil jeg sige tillykke med det markante sporskifte, som jeg oplever at der ligger i Venstres og De Konservatives politik på det her område. Jeg synes, begge dele er meget positivt, og jeg regner selvfølgelig med, at det er en ny linje, som vil blive fulgt op i kommende debatter, når disse her ting skal udmøntes i konkret lovgivning.

Om de enkelte punkter, som Venstre og De Konservative har nævnt, kan man sige, at på en del af dem er der initiativer og hensigter, som vi i SF er helt enige i, andre steder synes vi, at det er noget uklart, og der er et enkelt punkt, hvor vi er decideret uenige. Lad os tage dem ét for ét.

Omkring stop for brug af tilsætningsstoffer, som ikke kan begrundes i forbrugernes sundhed og sikkerhed, har det været SF's politik hele

tiden. Det var det grundlæggende synspunkt, der lå bag den dagsorden, vi fik vedtaget den 16. april 1996, men som Venstre og De Konservative ikke kunne stemme for. Vi synes, det er glædeligt, at der nu er langt bredere politisk opbakning til det synspunkt.

Jeg deler fuldstændig fødevarerministerens vurdering, at hvis man tager ordene, som de står i beslutningsforslaget, for pålydende, så er der tale om en ganske markant opstramning af reglerne, og den støtter vi gerne. Vi går egentlig ud fra, at Fødevarerministeriet allerede er i gang med arbejdet med at undersøge tilsætningsstofferne ét for ét for at finde ud af, om de reelt tjener et sikkerhedsmæssigt, sundhedsmæssigt formål i forhold til befolkningen, eller om der er andre motiver bag anvendelsen af dem. Hvis man ikke er i gang med det arbejde, synes vi da i hvert fald, at beslutningsforslaget her kunne være en glimrende anledning til med et rimelig bredt flertal at bede regeringen om at komme op i fart på området.

Så skal jeg i øvrigt sige, at det er jo altså ikke helt så enkelt, at man bare kan sige, at enten er det sundhed og sikkerhed, eller også er det sådan noget som vildledning. Hvad med skærekager, der kan holde sig i 2 år? Det er et holdbarhedsaspekt. Man kan selvfølgelig sige, at der er en sikkerhed i det, hvis man absolut skal spise skærekager, der er 2 år gamle, men man kunne jo også have et andet synspunkt omkring friskhed og den slags.

Så er der vækstfremmerne. Der er vi selvfølgelig enige i sigtet, men vi synes jo nok, at forslaget er blevet overhalet af udviklingen, siden det er blevet formuleret. Vi er helt enige i, at det, der virkelig batter noget på folkesundhedsområdet, er et generelt forbud i EU. Det er det, der skal til. Det mener vi, at Danmark skal støtte; og så må vi i øvrigt se på, hvad der kræves af omlægninger i dansk landbrug, og prøve at finde fornuftige løsninger på det. Men det skal ikke være sådan, at det er de driftsøkonomiske forudsætninger i landbruget, der styrer tempoet, det skal være den anden vej rundt.

Bedre varedeklorationer, bedre mærkning: Igen er vi enige i sigtet, og vi har en lang række yderligere forslag til, hvad der burde være obligatorisk, f.eks. produktionsdato og mærkning af sammensatte ingredienser under den grænse, der er i dag, bedre forklaring på uklare udtryk som »vegetabilsk protein« og sådan nogle ting, og oprindelseslandet burde være klart. Der er en lang række ting, som vi gerne går ind i.